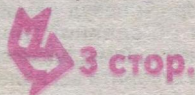

Дарує людям щедрість своєї душі

Життя кожного з нас розпочинається світанком душі, де згодом відкривається незвіданий світ. Мусимо прийняти його таким, яким воно є, - з поразками й перемогами, випробуваннями, радістю і смутком... Зовсім іншим побачила його на рушниках і вишивках Надії РИБНІК. Воно, як дивовижна квітка, що вранці вмивається росою, зустрічаючи новий день, ніжно простягає руки-пелюстки до сонця, а ввечері тихо складає свою голівку до матері-землі, сподіваючись наступного дня пізнати цей світ ще кращим.

Надія Климівна весь вільний час довгими зимовими вечорами присвячує вишиванню. Маючи чудову фантазію, майстриня створює різноманітні за емоційним складом композиції, в яких втілює яскраві творчі задуми. Вишивки хрестиком на предметах домашнього вжитку (наволочках, серветках, подушках, рушниках) зачаровують своєю різноманітною гаммою кольорів.

Дарує людям щедрість своєї душі

(Закінчення. Початок на 1-ій стор.).

Коли наближається свято і в гості приїжджають діти, семеро онуків (уже й правнучок у 3 клас пішов), демонструє їм свою кулінарну майстерність. Бо хіба є щось смачніше за страви, приготовлені в сільській печі? У ній і паски випікає, і м'ясо, а досвід передає невісткам. От лишень рецепти не можуть записати, бо Надія Климівна робить усе, як кажуть, на око, й у неї завжди виходить дуже смачно.

А ще Надія Рибнік любить доглядати за домашніми тваринами. Має прекрасне почуття гумору і, попри негаразди, бачить світ у яскравих барвах. Народившись під час Другої світової війни в родині, яка виховувала четверо дітей, дівчинка до 10-річного віку не знала, що таке цукор. Жили в надзвичайно важких умовах, тож тепер не дозволяє дітям скаржитися на життя, а навпаки переконує, що все в країні налагодиться й обов'язково буде добре.

Із захопленням майстриня вміло підбирає кольори ниток. Стібок за стібком — і виникають чудові прозви, серветки, рушники, картини релігійної тематики, ікони, подушечки з кумедними звірятами... Навіть не пам'ятає, скільки вигантувала ікон святого Миколая, що подарувала рідним і близьким, і не тільки. Так, сусідам Лукачам, які мешкали поруч понад 30 років, передала вишивані ікони Божої Матері, святого Миколая та Герб України. До речі, найперший державний символ презентувала Орлівській ЗОШ I ступеня, котру очолює її донька Світлана, в день відкриття. Другий — ДПТНЗ «Сарненський професійний аграрний ліцей», третій можна побачити в кабінеті колянтинівського сільського голови. Напередодні Нового року завітали до Надії Климівни, вона саме завершила вишивати ще один, який із радістю презентувала мені, за що щиро вдячна умілиці. Прикрашає стіни Орлівської початкової школи й портрет Тараса Шевченка — витвір рук вишивальниці й справжньої патріотки України.

- Понад усе на світі ненька цінує людську доброту й милосердя, шанує християнські традиції, - розповідає донька Світлана. - Прекрасна мама, бабуся та прабабуся. Вона завжди весела, привітна - людина з доброю душею та щирим серцем, чудова порадиця та вміла рукодільниця.

Сонячні барви рушників, серветок, картин радують і працівників Сарненської споживчої кооперації. Разом із профкомом вони не забувають відвідувати Надію Климівну на Новий рік, великодні, професійні й інші свята, підтримують матеріально, за що їй щиро вдячна. Адже економістом у райспоживспільці трудилася впродовж 40 років. Чоловік Микола Степанович був головним бухгалтером Сарненського заводу мостових технологічних конструкцій (уже 15 років як його втратила). Разом виростили доньку та двох синів, усім допомогли здобути вищу освіту.

Так, Юрій після закінчення Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» трудився на радіотехнічному заводі в Рівно-

му. Тепер у нього в обласному центрі приватне підприємство - фірма «Парті», що працює на ринку торгового обладнання з 1993 року. Досвід і заслужена довіра клієнтів і постачальників дозволяють їй бути регіональним лідером галузі. Найменший Олег — інженер-механік. Здобув освіту в Національному університеті водного господарства та природокористування в Рівному й Українській державній академії залізничного транспорту в Харкові. Трудиться на залізниці й із родиною мешкає в другій половині маминого будинку.

Усіх дітей зростило подружжя Миколи та Надії Рибніків у любові й повазі. Дотепер донька Світлана відчуває їх тепло й доброту. Поки віддавала всі сили школі, що будували, її доньку Вікторію та сина Віктора доглядала ненька, в якій сім'я завжди була на першому місці. Вікторія закінчила Національний університет «Острозька академія». Любить приїжджати до бабусі, допомагати їй. Приклад батьків, з якими ділилися всім наболілим і радісним, сприяв не тільки обрати педагогічну професію, а згодом разом із колективом започаткувати в закладі родинне виховання за програмою всебічного розвитку дитини «Крок за кроком», що базується на переконанні, що діти розвиваються в унікальний та індивідуальний спосіб. До речі, Орлівська ЗОШ I ступеня — єдина на Сарненщині, що працює за нею. Дітлахи вчаться краще, позитивніше ставляться до школи й мають ліпші результати, коли їхніх тат і мам залучили до навчально-виховного процесу. Дорослі знають, що відбувається в закладі та яким є прогрес їхніх синів і доньок. А для того, щоб педагоги ліпші знали вихованців, членів їх родини й могли найефективніше підтримати їх розвиток, проводять батьківські міні-збори, де зустрічаються з кожною сім'єю окремо, а темою розмови є одне дитя, а не цілий клас.

У час, коли молодь намагається бути незалежною, почуваючись самодостатньою, діти Надії Рибнік часто збираються в мами, намагаються її не розчарувати й не засмучувати, бо вона в них одна й вони її люблять.

Нещодавно жінка відзначила 75-ліття, однак жодної хвилини не сидить без роботи. Окрім вишивок, захоплюється вирощуванням і доглядом за кімнатними рослинами, яких, як і витворів рук, не перелічити — великі й маленькі, екзотичні, що й зараз цвітуть. Вона їх пересаджує, роздає. З весни до осені трудиться на землі. До ринку далеко, та й домашні зелені чи овочі смачніші, каже. Вирощує й полуницю та малину. А оселю, збудовану ще в 60 роках минулого століття, оточують квіти. З ранньої весни — проліски, а потім плантації тюльпанів, троянд, конвалій, хризантем до пізньої осені. Вони вирізняються неповторністю і багатобарвністю, як орнаменти й узорі її мистецьких робіт. Ними захоплюються не лише в районі, але й за його межами: її рушники є в Києві, Львові й навіть Чехії. Одно слово, жінка дарує людям щедрість своєї душі.

Марія КУЗЬМИЧ.

Фото на 1-ій стор. Василя СОСЮКА.